

Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan:

G. D. DUURSMA,
Achter de Hoven 114 bis,
LEEWARDEN.

Redactie:

G. D. DUURSMA.
J. M. VAN DEN HOUTEN.

Girorekening
No. 133550 - HEESCH bij Oss.

Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat
Adres:

Mej. M. C. KARSTEN,
TERBORG.

Hoofdbestuur: CHR. DE RINGH, *Voorzitter*, Hilversum, van Ostadelaan 23;
Mej. M. C. KARSTEN, *Secretaresse*, Terborg; S. P. C. VAN RÖMUNDE, *Penning-
meester*, Heesch bij Oss; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis;
J. M. VAN DEN HOUTEN, Rotterdam, Mathenesserlaan 364.

ALOË'S.

VIII.

We waren met het historisch overzicht gekomen tot ongeveer 1880 (Zie Succ. 1931 n°. 6). In dat jaar publiceerde J. G. Baker in het Journal of the Linnean Society een nieuwe monographie der Aloëfamilie, Zijn beschrijvingen berustten voornamelijk op planten uit den botanischen tuin te Kew en de groeiplaatsen hiervan waren niet met zekerheid bekend. In dien tijd hechtte men daaraan trouwens nog niet zooveel waarde en was men al erg tevreden als men de soorten zelf had. Pas later is men gaan inzien van hoeveel belang de kennis is van de geografische verspreiding en thans wordt de vindplaats van alle importen dan ook nauwkeurig bijgehouden. Ernstige kultuurfouten worden zodoende tevens vermeden, want het maakt toch een geweldig verschil uit of een plant afkomstig is uit een kuststreek, of wel dat ze duizenden mijlen hooger op in het typische woestijnlandschap wordt aangetroffen. Ook is men zodoende te weten gekomen, dat er soorten zijn met een zeer ruim verspreidingsgebied en andere, die slechts op enkele plaatsen voorkomen. En het zijn juist deze laatste, waarvan men bij een meer nauwkeurig terreinonderzoek telkens weer nieuwe soorten vindt. In een druk bezocht en botanisch tamelijk goed bekend gebied als het Kaapland is, worden nog herhaaldelijk ontdekkingen gedaan, zooals onze lezers weten uit het artikel van den heer van Balen (Succ. 1931 n°. 11 en 12). In het bovengenoemde werk beschrijft Baker in het geheel 86 soorten Aloë's, waarvan 61 uit Zuid-Afrika en Pole Evans,

die deze in 1919 nog eens critisch heeft nagegaan, komt tot de slotsom, dat hieronder slechts 43 zuivere soorten zijn en de andere, wat hun herkomst betreft, twijfelachtig of synoniemen van reeds bekende soorten. Toch mogen we wel aannemen, dat het overzicht, dat Baker gaf, tot op dien tijd vrijwel volledig was, want de plantentuin te Kew bezat stellig de meest complete verzameling der wereld. Nog tweemaal gaf Baker een nieuwe beschrijving der Aloë's, allereerst in 1896 van de Kaapsche soorten in deel 6 van de Flora Capensis en daarna nog eens in 1898 van de tropische soorten in zijn Flora of tropical Afrika. Het is bij ons niet zoo eenvoudig om met al deze Aloësoorten eens kennis te maken. Wel zijn er den laatsten tijd heel wat in liefhebberscollecties gekomen, maar waar zitten ze en waar ziet men er zooveel mogelijk bijeen om tot een vergelijking te kunnen komen. Want alleen aan beschrijvingen heeft men niet veel. Wel kunnen die dienen om te controleeren of de naam juist is, maar het typische habitusbeeld kan men toch alleen krijgen door de plant, zooals ze daar staat, goed op te nemen. De Hortus te Leiden was zoo vriendelijk me een lijst te verschaffen van de \pm 90 soorten die ze bezit en hieronder schuilen vermoedelijk wel eenige Haworthia's en Apicra's, maar in elk geval bevindt zich daar volop studiemateriaal en hieronder een aantal van de oudere soorten, verder ruilexemplaren van diverse andere universiteitstuinen. Een drietal namen uit deze lijst trok onmiddellijk mijn aandacht nl. Aloë Bortiana, Paxii en Schimperii, omdat dit drietal voorkwam in de correspondentie, die een gevolg is geweest van mijn verzoek, in het Februarinummer 1931 om medewerking van de zijde onzer leden. Het is me niet altijd dadelijk gelukt de diverse puzzles op te lossen, maar dan noteer ik een en ander en soms heel toevallig doet zich een oplossing voor, waardoor ik in staat ben iets naders van de bedoelde planten te vertellen. De heer Krabbendam-Drumpt maakte me attent op *Aloë Bazziana*, die afkomstig bleek van de firma de Laet, maar die ik in de literatuur nog nooit tegengekomen was. Inderdaad zond de heer K. me de catalogus 1926 van genoemde firma, waarin deze naam vermeld stond. Duur waren ze niet, zoodat ik vermoedde, dat ze makkelijk stekt of dat de Laet ze uit zaad gekweekt had. Maar met dat al kon ik deze soort nergens vinden. Gelukkig schreef de heer K. erbij, dat de plant, welke hij bezit, wel iets doet denken aan de plant op de foto van Aloë striata = Hanburyana, zooals die staat afgebeeld op pag. 255

van Succ. 1930. En dit bracht me op de gedachte in de buurt van *Aloë striata* eens naar bastaardplanten te gaan zoeken. Daar vond ik *Aloë Bortiana*, als zijnde door Terracciano in 1897 beschreven uit den plantentuin van Palermo. Van een vriend, mede-botanicus, die op een boekverkoop een heele stapel Botanische Centralblätter gekocht had en die zich zelf voor dit deel der plantkunde niet interesseert, had ik alle succulentenreferaten gekregen en daar zat dat artikel van Terracciano nu juist bij. Hierin heet de plant echter *Aloë Borziana n. sp.* dus weer een andere schrijfwijze, maar deze naam is door den auteur zelf gegeven en is dus de goede. Uit de toevoeging n. sp. blijkt, dat T. meende met een nieuwe soort te doen te hebben, waarvan hij zegt, dat ze te Palermo in den tuin groeit en dat het vaderland onbekend is, maar dat ze waarschijnlijk uit Abessynië komt. Dit laatste kan niet waar zijn, want uit de bloeiwijze blijkt, dat ze thuis hoort onder de groep der *Paniculata*, d.i. met pluimvormige bloeiwijze en die is typisch Zuid-Afrikaansch. Het worden flinke planten, met gestreepte en gevlekte bladeren, zoodat er behalve het striatakenmerk ook wel iets van *Aloë saponaria* in zou kunnen zitten en nu treft het alweer, dat de heer Krabbendam bij een ander liefhebber een *Aloë* zag, die daar onder den naam *A. saponaria* doorging, maar die precies op zijn *A. Borziana* geleek. Ten overvloede zegt Berger nog, dat de *Aloë Borziana* een tuinhybride is, met buitengewoon dikke bladeren, die herhaaldelijk uit de zaden van *A. striata* is opgekweekt. Of nu werkelijk *A. saponaria* de andere stamouder is, kan alleen door opzettelijke proeven worden uitgemaakt, maar overal, waar beide soorten in elkanders nabijheid voorkomen treden talrijke hybriden op, waarvan de bladeren steeds randstekels bezitten, en dus geen zuivere *striata*'s kunnen zijn. Of in de natuur spontane kruisingen tusschen beide soorten bekend zijn weet ik niet. Misschien kunnen onze Zuid-Afrikaansche vrienden hier een antwoord op geven. De mogelijke vindplaats zou dan moeten zijn Z.O. Kaapland ten N. van de Algoabaai. *Aloë saponaria* heeft haar grootste verbreiding in Natal en *A. striata* komt meer zuidelijker hiervan in de Kaap-provincie voor.

Een tweede plant van dezelfde herkomst, namelijk uit den plantentuin van Palermo is * *Aloë Paxii*, eveneens als nieuwe soort door

* Voor een plant, beteekent hybride.

Terracciano beschreven, maar zonder twijfel een hybride, die ter plaatse ontstaan is. De heer Meijer te Amsterdam maakte me op deze soort opmerkzaam en stond me er een exemplaar van af. Bij navrage bleek de plant gekocht te zijn bij den heer Kloezeman te Amsterdam, die het zaad ervan uit Italië had betrokken. Dat klopte dus prachtig. Van deze plant vinden we vermeld, dat ze in betrekkelijk weinig jaren in de tuinen van Ligurie zeer algemeen geworden is, waar ze in het voorjaar bloeit met groote bloemtrossen en prachtig vuurroode bloemen. Doordat ze gemakkelijk zijscheuten maakt, kan ze snel worden vermeerderd. De plant is een aanwinst voor de verzameling. Doordat het een bastaard is, valt het niet gemakkelijk een nauwkeurige beschrijving te geven, want ik vermoed, dat ze op het zaadzakje alleen den naam schrijven van de plant, waarvan het zaad afkomstig is, maar niemand weet welke vermenging er nu weer heeft plaats gehad. En zoo nadert de plant, die ik thans voor me heb staan meer het arborescentype, doordat ze een stam maakt. De bladeren zijn prachtig donkergroen met lichter gekleurde vlekken er in van daar den bijnaam: *marmorata* en de tanden langs den rand waren van den zomer roodbruin. Nu zijn ze groen en dit zal wel een gevolg zijn van de minder sterke lichtintensiteit. De bladeren moeten tot ongeveer twee derde van hun lengte getand zijn. Dit gaat bij deze plant ook niet heelemaal op, maar de verklaring gaf ik reeds boven. In elk geval is er van het striatatype niets meer over.

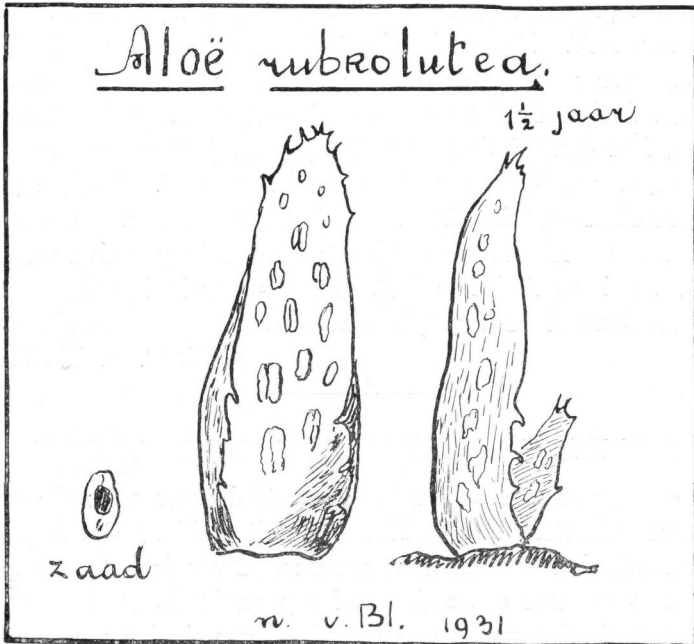
Dit is wel het geval met een derde bastaard, welke ik ontving van den heer Neervoort v. d. Poll uit Lausanne, namelijk **Aloë Schimpen*. Deze doet nog heel sterk aan striata denken wat het model betreft, alleen zijn de bladeren behalve gestreept ook nog voorzien van wazige witte vlekken en is de witte hoornrand getand. Deze hybride is waarschijnlijk ontstaan in den plantentuin te Berlijn, waar ze als *lineata* te boek stond. Dit kan echter een eenvoudige naamsverwarring zijn, daar *striata* en *lineata* hetzelfde beteekenen, namelijk van strepen voorzien. Als deze plant in de zon staat wordt ze langs den witten hoornrand roodachtig. *A. Schimperi* is een aardig plantje en geen al te wilde groeier en die moeten we juist voor onze verzamelingen hebben.

Van hetzelfde adres kreeg ik een **Aloë polyacantha* (veel-doorinig). Deze lijkt echter zoo sprekend op *Aloë striata*, dat het

* Voor een plant, beteekent hybride.

zonder twijfel een variëteit hiervan is. De vlekjesteekening is nog wat flauwer dan van de vorige soort en de tandjes der rand zijn zelfs kleiner. Het heeft geen zin voor elke afwijking een afzonderlijken naam te verzinnen, want dan is het eind weg.

Nu ik toch aan de puzzlerubriek bezig ben, kan ik gelijk nog een andere soort bepreken, die eveneens een antwoord was op mijn verzoek om medewerking. De heer van Blommestein, Amsterdam schreef me, dat hij o. m. uit geïmporteerd zaad had opgekweekt een Aloë nibrolutea en vroeg me, wat dat latijn beteekende. Daar wist geen enkele latinist raad mee, en dat is begrijpelijk, want het is een schrijffout geweest, die op den langen weg van verzender naar kweeker ontstaan is, op de bekende wijze, waardoor al meer „nieuwe soorten" in de wereld gekomen zijn.

De soort heet *A. rubrolutea* Schinz = roodgeel, naar de bloemkleur (synoniem *A. Schinzii* Baker), Schinz, een Zwitsersch botanicus, gaf de eerste beschrijving dezer soort in 1896 en vermeldt, dat ze groeit in Groot Namaland, Hereroland en de Kalahari. Ze heeft dus een groot verspreidingsgebied en is na *Aloë dichotoma*. (Zie Succ. 1931 n°. 6) de grootste soort, die daar groeit. De krachtige rechtopstaande stam, die grootendeels met afgestorven

bladeren bedekt is, wordt volgens Schinz 1½ M. hoog, maar volgens Dinter 8 voet, dus 2½ M. hoog en volgens schatting naar foto's moeten er wel exemplaren van 3 - 3 1/2 M. voorkomen. Dinter zegt evenwel, dat reeds tamelijk jonge planten bloeien en zoo kunnen de verschillen in hoogte makkelijk verklaard worden. De zaailingen hebben talrijke langwerpige witte vlekjes op de bladeren. De randstekels staan afzonderlijk, ook bij volwassen planten, en zijn niet door een hoornlijst met elkaar verbonden. De heer van B. schreef erbij, dat zijn zaailing in klei best groeit en mooi overwaasd is. Een tweede in gewonen tuingrond was helder groen, zonder waas en spichtiger. Hij merkt verder nog op, dat bovengenoemde *A. rubrolutea* als zaailing reeds werkelijk verschillend is van *A. saponaria*. *Davyana* en *succotrina*.

Dat het grondmengsel invloed heeft op den groei der zaailingen spreekt vanzelf. Persoonlijk bevinden we ons voor zaailingen het best met een mengsel van klei (uit aardappelbakken) fijn gewreven met een deel turfmolm en een deel grof zand, en het is een lust te zien, hoe gezond de jonge plantjes er bij staan en wat een flinke geelgetopte wortels ze maken in dit mengsel. Oudere planten hebben echter wat krachtiger voedsel nodig en voor hen maken we klaar 1 deel kompost (dat is bladaarde van den mesthoop) 1 deel zand en 2 deelen klei. Een weinig kalkpuin voegen we als regel door al onze vetplantenaarde.

J. M. v. D. HOUTEN.

GEMAKKELIJK BLOEIENDE ZAAILING-CACTUSSEN.

Zoo langzamerhand breekt de zaaitijd weer aan; de mooiste tijd voor vele liefhebbers. Het aantal liefhebbers dat aan *zaaien* doet, wordt dan ook elk jaar grooter. Evenals het *aantal* kweekers en importeurs dat zaden te koop aanbiedt.

De aangeboden zaden zijn veelal zeldzaamheden welke men als plant moeilijk op den kop kan tikken. En daardoor komt menigen in verleiding uit deze aanbiedingen een z.i. geschikte keuze te doen.

Wij laten in dezen de keuze gaarne aan den liefhebber over en willen liefst niemand beïnvloeden om een andere sortiment te nemen dan men zich had voorgesteld.

Maar toch zouden wij ieder, die wenscht te *zaaien*, in overweging willen geven naast zijn eigen keuze ook eens een portie zaden van een gemakkelijk bloeiende cactussoort te bestellen.

Het voordeel is hier meerzijdig: Het zaad dezer soorten kiemt in den regel beter dan van andere cactussen, zoodat men meer kans van slagen heeft; deze zaailingplantjes groeien doorgaans vlugger, zoodat men meer succes beleeft; de plantjes bloeien gemakkelijker wat het genot ten top doet stijgen.

Uiterst groot is het succes bij het *zaaien* van *Echinocactus minusculus*, en *E. Fiebrigii*, welke bij goede behandeling reeds het eerste jaar na uitzaaiing bloeien.

Echinopsis Eyriesii (midden) en 4 exempl. van *Echinocactus setispinus* uit de collectie van Mej. N. Haan, Hoofddorp.

Hetzelfde kan gezegd worden van: *E. concinnus*, *E. microspermus*, *E. multiflorus*, *E. ottonis*, *E. tabularis*, *Mam. Bocasana*, *M. candida*, *M. carnea*, *M. centricirrha*, *M. coronaria*, *M. elegans*, *M. Klissingiana*, *M. Kunzeana*, *M. pusilla*, *M. pygmaea*, *M. Wildii* en meer andere.

Ook *Echinocactus setispinus* behoort tot de gemakkelijk bloeiende

zaailing cactussen. Wij geven hierbij een kiekje van een viertal dezer zaailingplantjes in vollen bloei, uit de collectie van Mej. N. Haan te Hoofddorp.

Kleine plantjes zijn het nog maar, doch geven ze geen lieflijk beeld? Wat kunnen enkele tientallen van deze zaailingen geen weken lange vreugde verschaffen. Tusschen de andere planten gezet herscheppen ze de geheele collectie in één bloemenweelde.

En wat bovendien de waarde van zoo'n partijtje zaailingen nog verhoogt? Dat bij zoo'n partijtje planten van één soort meestal eenige verscheidenheid in ontwikkeling, vooral in bedoorning, valt op te merken. Bezieet men onze foto nauwkeurig, dan zijn alle vier plantjes min of meer verschillend van elkaar. En hoe grooter het aantal planten van één soort is, des te rijker is de variatie.

Zoo is het *zaaien* van gemakkelijk bloeiende cactussoorten een bron van genot en studie tegelijk.

G. D. D.

HET LEEKENHOEKJE.

Het ligt in onze bedoeling onder dit opschrift, voortaan de beginners verschillende aanwijzigingen te geven betreffende de behandeling der planten. Correspondentie op deze rubriek betrekking hebbende te zenden aan „Succulenta“, v. Ostadelaan 23, te Hilversum.

Al kunnen wij nog geen „halt“ roepen omdat wij den berg nog niet over zijn, toch hebben wij over de weersgesteldheid tot nu toe niet te klagen, we kunnen nog wel koude krijgen, maar we zullen hopen dat we het ergste gehad hebben.

Nu de zon steeds hooger komt te staan, in kracht toe neemt, ontwaakt ook de natuur langzamerhand.

Bekijk uw planten eens, beginnen de Echinopsissen niet een weinig te glimmen, sommige doorns niet te glinsteren, ik meen van „wel“. Men zou geneigd zijn aan het werk te slaan, te gaan verpotten, te gaan water geven, liefst rijkelijk, maar opgepast, één mooie dag maakt nog geen zomer, niet ongeduldig worden.

Toch kunnen wij onzen vrijen tijd goed besteden. De winterbloeiers raken uitgebloeid, we hebben van de bloemen genoten, ze verdienen dus een liefderijke verzorging en geen verwaar-

loozing. Zij gaan nu rusten, geef ze een goed plaatsje, niet te koud en niet in de zon.

Straks komt de tijd van verpotten weer aan, hiervoor kunnen wij alles in gereedheid brengen. We maken de oude potten goed schoon, zorgen voor een voorraad goeden grond. Vraag een tuinder om bladaarde of dien rullen zwarten grond waarin ze geraniums oppotten, zorg voor leem, zand, kalk, houtskool en turfmoelm, dan bent U straks klaar en kan het verpotten een vlot verloop hebben.

De avonden zijn nog lang, deze kunnen wij mooi besteden om slecht geworden etiketten te vernieuwen, dan ziet na het verpotten alles er frisch uit. Haal niet alle slechte etiketten te gelijk uit te potten, want dan kan het gebeuren, dat de nieuwe etiketten bij de verkeerde planten komen te staan.

U kunt uw planten nu zoo dicht mogelijk bij het venster opstellen, waardoor ze zooveel mogelijk van de zon kunnen profiteren, doch wees voorzichtig met *die* planten, die reeds knop gezet hebben, deze moeten ten opzichte van de lichtbron denzelfden stand innemen, anders loopt men de kans, dat de knoppen afvallen.

Planten, die donker overwinterd hebben moeten tegen de zonnestralen beschermd worden om zonnebrand te voorkomen. Zonnebrand kan het teere cellenweefsel dusdanig beschadigen dat de plant ermede ten gronde gaat, afgezien van het feit, dat brandplekken de plant ontsieren.

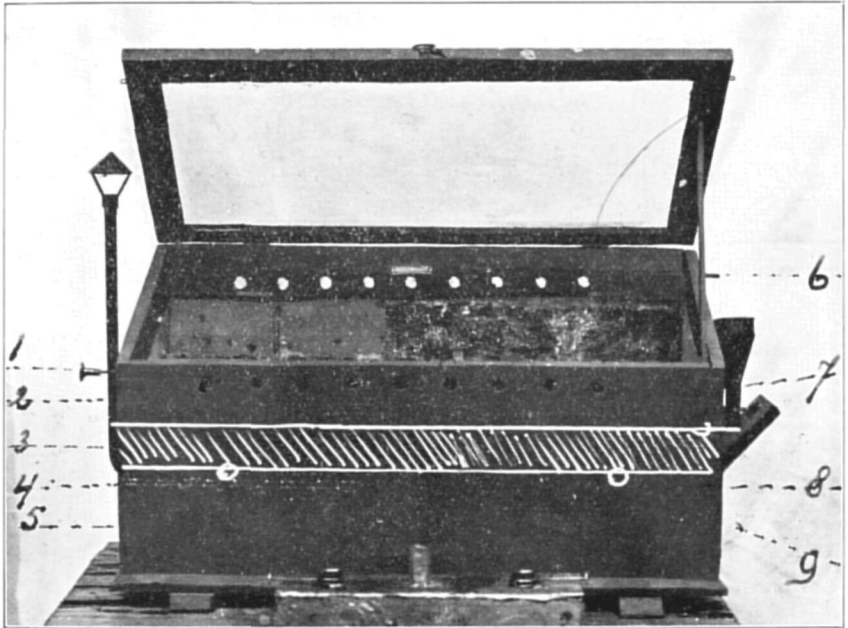
Het schermen gaat heel eenvoudig: plaats de planten achter dun vloeipapier.

Langzamerhand geven wij de planten meer vocht, maar spaarzaam b.v. met een spuitje of sproeier en dan alleen des voormiddags op zonnige dagen.

Inspecteer uw planten of er misschien ook ongewenschte bezoekers aanwezig zijn, wolluis, zwarte vliegjes en meer van dat goedje. Bestrijd dit gespuis met een of ander middel b.v. Volck. Dit middel wordt door vele gebruikers aanbevolen (zie advertentie).

Bent U een voorstander van zaaien? Maak dan alles ervoor in gereedheid. Een zaaipan, aarde, (tuinaarde met zand). Moet U binnenshuis *zaaien* zorg dan dat de *zaaipan* verwarmd kan worden. Gebruik hiervoor een langwerpigen rechthoekigen zaaibak, plaats deze in een kistje of op een afgesloten ruimte. In deze ruimte brengt U een kooldraadlamp aan en de bak heeft

bodemwarmte. Verder wordt verwezen naar de afbeelding van een zaaibak.

- Zaaibak. N°. 1 en 6 liniaal voor de luchtgaten.
 2. Schoorsteen.
 3. Zinken waterreservoir.
 4. Koperen pijpje, verlenging van den schoorsteen.
 5. Onderbak, welke reikt tot bovenkant waterreservoir.
 7. Trechter.
 8. Ijzeren pen.
 9. Opening voor plaatsing van het lampje.

De volgende maand kunt U gaan zaaien stel uw geduld nog een weinig op de proef en laat U niet verlokken het eerder te doen, tenzij U over een kas beschikt, maar dan is begin Maart nog vroeg genoeg.

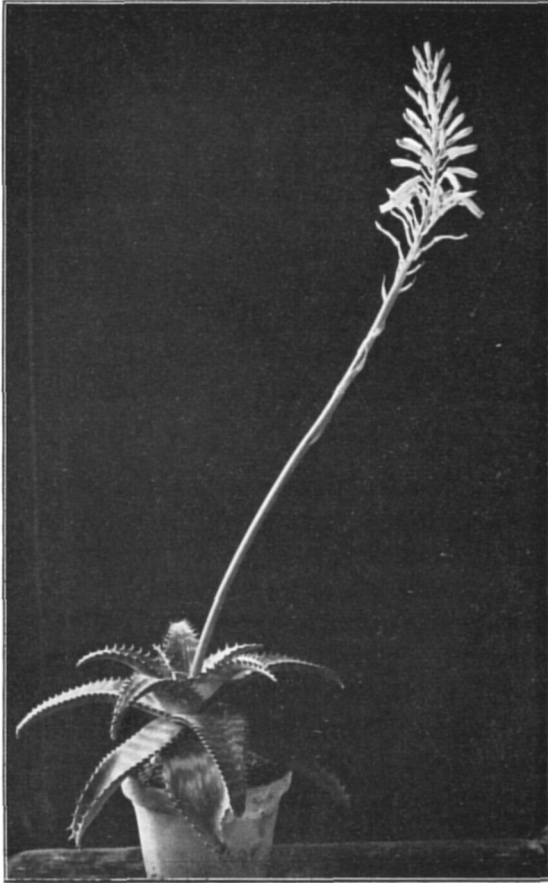
In het volgend nummer zullen wij het *zaaien* behandelen.

Wij waarschuwen U ervoor door opvoering van de temperatuur de planten tot groei aan te zetten, want dat loopt in den regel op een mislukking uit.

De lezeressen en lezers dezer rubriek worden verzocht, indien ze omtrent e. e. a. ingelicht wenschen te worden, hiervan aan bovengenoemd adres kennis te geven.

ALOË DAVYANA.

Onder de Aloë's uit Transvaal, die de laatste jaren hun intrede in onze verzamelingen hebben gedaan, behooren *Aloë Davyana*, *Aloë Peglerae* en *Aloë Dyeri*. Ze werden beschreven door Dr. Schoenland in the Records of the Albany Museum van

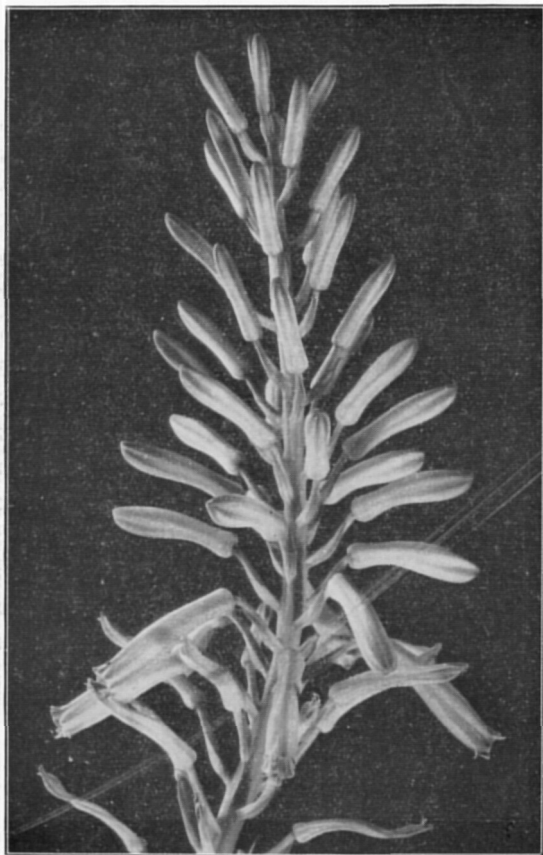
Afb. 1.

Aloë Davyana.

Foto J. H. v. d. Hoek-Ostende, Amstelveen.

1907. Hiervan is *Aloë Davyana* wel het meest verspreid en dit is begrijpelijk, daar het de algemeenste soort is uit de buurt van Pretoria. Het is een prachtige plant, die gemakkelijk bloeit.

daarbij niet al te groot wordt, zoodat ze net nog in een liefhebbersverzameling past, De bladeren zijn gevlekt en getand. Als het rozet een tien of twaalfstal bladeren gemaakt heeft, is de plant bloeibaar. Veel beter dan uit een beschrijving leert men deze soort kennen uit bijgaande fraaie foto van den heer J. H. van den Hoek-Ostende uit Amstelveen, waarvoor we niets dan lof

Afb. 2.

Bloentros van Aloë Davyana.

Foto J. H. v. d. Hoek-Ostende, Amstelveen.

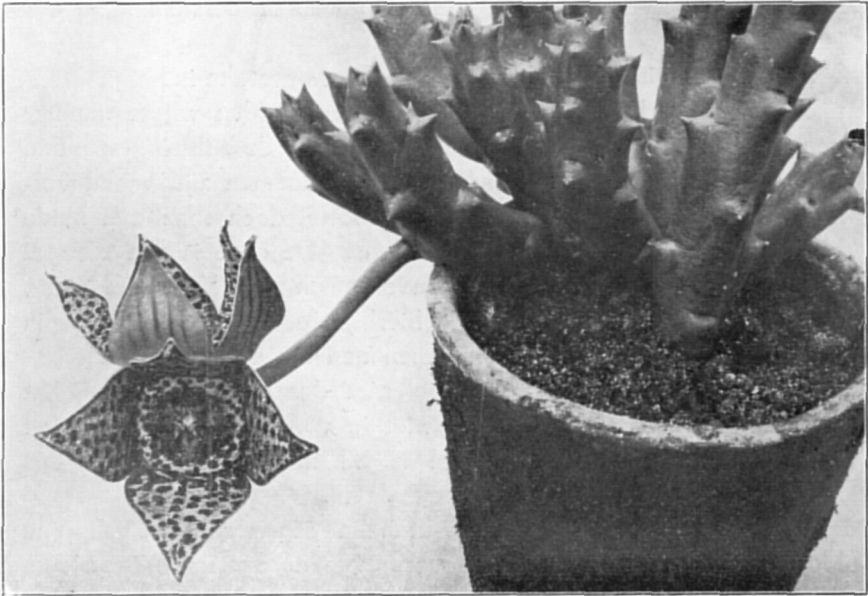
hebben en wien we gaarne onzen dank betuigen voor zijn bereidwillige medewerking. Het heeft wel wat lang geduurd, voor we ze konden afdrukken, maar we houden ons bij voortduring in zijn goede zorgen en die van onze overige leden aanbevolen.

Op de beide andere soorten, *A. Peglerae* en *A. Dyeri* komen we nog nader terug. Vermelden we alleen nog, dat men van *Aloë Davyana* in een jaar of vier uit zaad wel een bloeibare plant kan kweken.

J. M. V. D. HOUTEN.

AFWIJKENDE BLOEMVORMEN BIJ STAPELIA'S.

In het laatste nummer van den vorigen jaargang gaven wij een afbeelding van *Stapelia grandiflora*, waarbij de bloem niet vijf-,

Stap. Variegata.

Foto N. J. Peursum, Hilversum.

doch slechts vierslippig was. Door tussenkomst van onzen geachten Voorzitter deed de heer N. J. Peursum te Hilversum ons thans weer een foto toekomen van een *Stapelia* met afwijkende bloemvormen. Met vriendelijken dank voor de toezending maken wij ook voor deze foto gaarne een plaatsje vrij in ons maandblad. En dit te meer omdat deze afbeelding ons een dubbele afwijking vertoont.

Allereerst zien wij, dat aan één bloemstengel twee bloemen tegen elkaar aan zijn gegroeid, ongeveer op de manier als bij de

bekende Siameesche tweelingen. Deze afwijking komt een enkele maal meer voor, zelf hebben wij ze waargenomen bij Dahlia en Goudsbloem. Men spreekt in zulke gevallen van „Janus-Dahlia" en „Janus-Goudsbloem"; bij de plant in kwestie kunnen wij het verschijnsel dus als „Janus-Stapelia" aanduiden.

Janus was bij de Romeinen de god des jaars en des vredes, de bestuurder van alle menschelijke lotgevallen. Men beeldde hem af als een oud man met twee aangezichten, waarvan het eene een jeugdig en het andere een bejaard uiterlijk had. Zijn naam leeft ten onzent, behalve als betiteling van bovenbedoeld verschijnsel, nog voort in de benaming van de eerste maand des jaars: Januari.

Als teratologisch verschijnsel is de Janus-gestalte in het plantenrijk tamelijk *zeldzaam*; en bij succulenten hadden wij er nimmer van gehoord. De Janus-vorm ontstaat door de splitsing van den bloemstengel, de tegen elkaar gegroeide bloemen zijn veelal volkomen gelijk van vorm, kleur en grootte, doch soms zijn beide bloemen geheel verschillend van elkaar. De eene is dan meestal normaal gevormd, de andere of onvolkomen ontwikkeld, of kleiner, of van afwijkende kleur. Bij de hierbij afgebeelde Janus-Stapelia mag men aannemen, dat de bloemen aan elkaar gelijk zijn.

En toch zijn de bloemvormen niet dezelfde, hoewel wij het tweede verschijnsel in dat geval niet in verband brengen met het eerste. Het tweede verschijnsel is n.l. analoog met het in ons laatste Decemбернаummer afgebeeld geval.

Wij zien n.l. aan de Janus-Stapelia één normale vijfslippige bloem, en een vierslippige. De vorm van deze vierslippige bloem is echter veel regelmatiger dan die van *Stapelia grandiflora* in het Decemбернаummer. De heer de Ringh merkte toen reeds in zijn bijschrift terecht op, dat deze vierslippige bloem niet ontstaan is door vergroeiing van twee slippen, hoewel de eenigszins onregelmatige vorm der bloem dit wel zou doen vermoeden. De bijzonder regelmatige vorm van de vierslippige Janus-bloem wijst er ten duidelijkste op, dat hier van vergroeiing van twee slippen tot één geen sprake kan zijn.

Vroeger meende men dit wel en beschouwde deze afwijking dan als een soort van mislukking. Thans neemt men meer aan, dat deze afwijkingen „niets anders zijn dan uitersten van de variaties, waardoor de planten en hun deelen alle onderhevig zijn en zoodoende evenals deze aan de wetten van deze varieëring moeten

gehoorzamen. Een beslissend onderzoek hieromtrent wordt echter bemoeilijkt door de omstandigheid, dat dikwijls het materiaal te schaarsch is, door het slechts sporadisch optreden der afwijkingen". (Dr. H. Bos „De Bloemgewassen" pag. 94).

Wat het laatste verschijnsel betreft, het verminderen (en ook vermeerderen) van het aantal bloembekleedsels en bloemslippen komt tamelijk veel voor. Wanneer men in den zomer een weiland bezoekt, moet men maar eens op de boterbloemen letten. Zonder moeite zal men dan boterbloemen vinden met zes of zeven bloemblaadjes, hoewel het normale aantal vijf is. Bij de Clematis, die eveneens tot de familie der Boterbloemen behoort, zal men in plaats van 5 kroonbladen heel vaak 4 opmerken. Dit is hetzelfde verschijnsel als de heer Peursum nu tweemaal bij verschillende *Stapelia's* heeft waargenomen. Bij vertegenwoordigers uit de familie der *Crassulaceae* zal men aan één en dezelfde bloeiwijze eveneens meermalen bloemen met 5 (normaal) en met 4 bloemblaadjes opmerken. Een afdoende verklaring is van dit verschijnsel niet te geven, doch wel heeft men geconstateerd, dat extra voeding en extra warmte, waardoor de plant boven het normale tot ontwikkeling wordt aangedreven, invloed heeft.

Maar, al is de oorzaak van het verschijnsel niet voldoende bekend, de afwijking zelf is er niet minder interessant om. Vooral wanneer wij ze bij onze succulenten in eigen collectie mogen opmerken, verhoogt het de waarde onzer liefhebberij.

In dit verband wekken wij onze lezers op, om, wanneer zij iets afwijkends aan hun planten opmerken, dit niet voor hen zelf te houden, doch op een foto te vereeuwigen, zoodat het niet alleen bewaard blijft, doch ook gepubliceerd kan worden. Daarmee wordt in de eerste plaats aan al onze lezers een dienst bewezen, doch bovendien kan het aan de wetenschap ten goede komen. En dat verhoogt de waarde onzer lievelingsplanten als wetenschappelijke objecten. _____ G. D. D.

CORRESPONDENTIE MET BUITENLANDSCHE LEDEN.

De heer O. J. Loggers te Glenmore (Oost Java) zendt ons een foto van een bloeiende *Phyllocactus*. Gaarne zou Z.E. vernemen, of de benaming *Ph. acuminiatus* juist is.

Zonder opgave van de kleur der bloemen en verdere bijzonderheden, is het moeilijk een *Phyllocactus* naar foto's te determineren. Naar den vorm der bladachtige stengeldeelen te oordeelen,

geloof ik niet, dat het *Ph. accuminatus* H. Sch. is. Volgens den auteur loopen de stengeldeelen dezer soort uit in een spitse punt. Hij beschouwt ze als een verscheidenheid, althans een aanverwante soort van *Ph. Hookeri* S.D., doch de kleur der bloemen was aan Schumann niet bekend, daar hij de plant niet anders dan naar spiritus materiaal had kunnen beschrijven.

Ik geloof eerder dat bedoelde plant *Ph. Hookeri* S.D. is. Deze bloeit des nachts, met geurlooze, zeer slanke 11—13 c.M. lange bloem. De buitenste bloembekleedsels zijn groen tot roodachtig, met rosekleurige spits: de binnenste zuiver wit, \pm 1 c.M. lang, smal en spits. Meeldraden wit, stamper aan den voet geelachtig, in 't midden karmijnkleurig en aan den top roodachtig : stempel geel.

Misschien kan de heer L. deze gegevens aan zijn bloeiende plant controleeren.

G. D. D.

PRIJSCOURANTEN.

Curt Backeberg. Hamburg, Volksdorf. Im Sorenfelde 15. Kakteensamen. Preisliste 1931/1932.

Curt Backeberg, die op zijn reizen door de Cactusgebieden van Amerika een groot aantal zaden van de meest zeldzame soorten heeft verzameld, biedt deze tegen werkelijk lage prijzen aan. Liefhebbers die dit voorjaar eens iets bijzonders wenschen te nemen, zullen in deze geïllustreerde prijslijst veel van hun gading vinden. Gemakshalve is in een afzonderlijke kolom vermeld in welk gebied de *zaden* verzameld zijn. Leest men in het nieuw verschenen boek „Neue Kakteen“ de hoofdstukken over deze verschillende landstreken nauwkeurig na, dan weet men precies hoe de planten behandeld moeten worden, en heeft men bijgevolg de meeste kans op succes.

G. D. D.

BOEKBESPREKING.

Blühende Sukkulenteu Herausgegeben von Dr. Erich Werdermann. Verlag J. Neumann, Neudamm. Geb. R.M. 5.50. Geheft R.M. 3,-.

Map 5 en 6 van dit plaatwerk liggen thans voor mij. Map 5 bevat vier afbeeldingen naar kleurenfoto's van Cactussen, n.l. *Cereus flagriformis* Zucc., *Leuchtenbergia principis* Hook., *Echinopsis chripantha* Werd. en *Mamillaria senilis* Lodd. In map

6 liggen de platen van *Mesembr. (Pleiospilos) Nelie* Schw., *Mesembr. (Argyroderma) testicularis* Aiton *var. luteum* N. E. Brown en *var. roseum* N. E. Brown, *Euphorbia obesa* Hooker fil. en *Caralluma lutea* N. E. Brown, eveneens naar Afga-kleuropnamen gemaakt! Bij elke plaat ligt een tekstpagina, met punctueele wetenschappelijke beschrijving, kultuurbehandeling en wetenswaardige bijzonderheden.

Met deze zes mappen is thans het eerste deel compleet. Het vormt een waardevol plaatwerk, onmisbaar voor iederen liefhebber.

In den loop van dit jaar verschijnen weer zes soortgelijke mappen, nu onder den meer nauwkeurigen titel „Blühende Kakteen und andere succulente pflanzen“. De prijs bedraagt 6 R. Mark per map, elk kwartaal te voldoen. Wie echter het geheele jaar vooruit wenscht te betalen, kan met 22,80 R. Mark volstaan.

Wij twifelen niet, of velen onzer leden zullen van dit aanbod gebruik maken. De keurige uitvoering van het werk, waarvoor de fa. Neumann trouwens bekend staat, is deze prijs meer dan waard. Opgemerkt moet nog worden, dat nieuwe intekenaren de reeds verschenen mappen nog tegen denzelfden prijs kunnen bekomen.

G. D. D.

Curt Backeberg. Neue kakteen, Jagden, Arten, Kultur. Gartenbau verlag Troroitzsch & Sohn, Frankfurt (Oder) R. M. 3.

In het Januarinummer van den vorigen jaargang bespraken wij het eerste boek van Backeberg: „Kakteenjagd Zwischen Texas en Patagoniën“. Dit boek maakte in Duitschland veel opgang, wat geen wonder is, want in de cactusliteratuur bestond niets van dien aard. De tweede druk is reeds verschenen — in den loop van dit jaar verschijnt van dit werk ook een Nederlandsche vertaling, welke, naar wij hopen, een even gunstig onthaal te beurt zal vallen.

Thans verscheen een vervolg en breeder uitgewerkt boek van denzelfden schrijver, waarin de door Backeberg nieuw ontdekte cactussoorten, waarvan reeds terloops in „Kakteenjagd“ was melding gemaakt, ook wetenschappelijk worden beschreven. Dr. E. Werdermann, voorzitter van de „Deutschen Kakteengesellschaft“ heeft de behandeling van dit gedeelte op zich genomen, waardoor juiste nomenclatuur is gewaarborgd.

Het boek ziet er keurig verzorgd uit, op het gladdes kunstdruk-

papier komen de 93 schitterende foto's volkomen tot haar recht. Naast ettelijke interessante natuuroopnamen geeft Backeberg een menigte van de meest uiteenlopende kieken, zoo typisch, als men ze in geen enkel cactusboek aantreft.

Daarbij is de tekst onderhoudend, bij het romantische af, en geeft een goed beeld, met welke moeilijkheden de cactusjager te kampen heeft om zeldzaamheden te bemachtigen — maar ook, hoe vol enthousiasme hij is, wanneer hij de Cactuslandschappen met eigen oogen aanschouwen mag.

Wij gaan mee met den schrijver, en krijgen een betere kijk, hoe zich de handel in cactussen allengs heeft ontwikkeld, wij nemen kennis van de voorbereidingen tot de verzameltochten, wij doorkruisen met hem Mexico, het rijkste cactusland, wij bezoeken de weinig bekende cactusgebieden in Venezuela, Peru, Bolivia en Argentinië.

Tevens worden wij daarbij gewaar, hoe de zeldzame cactus-importen zich in kuituur gedragen; vele goede wenken worden gegeven, waarmee de liefhebbers die importplanten kweken stellig hun voordeel kunnen doen.

Alles bijeengenomen is Backeberg's „Neue Kakteen" een interessant, een waardevol boek, dat veel meer geeft dan de titel doet verwachten. Wij wenschen het een plaats in ieders bibliotheek. De prijs slechts 3 Mark, is bespottelijk laag.

Volledigheidshalve willen wij nog mededeelen, dat Backeberg op zijn tochten door de cactusgebieden een groote partij zaden heeft verzameld, welke blijkens een advertentie in dit nummer, voor liefhebbers verkrijgbaar zijn. Wie van *zaaien* houdt, heeft hier dus een unieke gelegenheid, om, tegelijk met de beschrijving in het boek, ook met de planten zelf kennis te maken.

G. D. D.

CONTRIBUTIE 1932.

Wij deelen den leden mede dat de datum waarop alsnog gelegenheid bestaat het bedrag der contributie over 1932 op girorekening No. 133550 te storten is verlengd tot 10 Februari. Na dien datum wordt over het bedrag verhoogd met incassokosten beschikt. Aan hen die de kwitantie onbetaald laten teruggaan wordt geen Maandblad meer gezonden.

Naar aanleiding van het genomen besluit op de Alg. Vergadering d.d. 23 Januari 1932 om geen ledenlijst meer uit te geven, worden de Kringbesturen verzocht aan de firma J. van Druten, Utrecht, Voorstraat 90, een opgaaf te verstrekken van welke plaatsen uit den omtrek zij een opgaaf der leden wenschen.

BAND 1931.

Nu de jaargang 1931 compleet is heeft de Uitgever gemeend ook thans weer een passend bandje beschikbaar te moeten stellen. Het is gelijk aan den band voor de jaargangen 1928, 1929 en 1930, grijs linnen met zwarte omlijsting en vergulden titel op plat en rug.

Men zende de maandbladen met de bij dit nummer gevoegde inhoudsopgaaf *franco* aan den Uitgever (Firma J. VAN DRUTEN, Utrecht, Voorstraat 90) waarna men ze *franco* ingebonden terug ontvangt voor den prijs van *f* 1— (te storten op postrekening 46826).

Deze aanbieding geldt alleen gedurende de maand Februari. Later ingekomen opdrachten kunnen niet meer worden uitgevoerd. De aflevering van alle gebonden exemplaren geschiedt omstreeks half Maart.

UIT DE AFDEELINGEN.

Kring Amsterdam.

Vergadering van den kring op Vrijdag 26 Februari, 's avonds 8 uur, in Gebouw „Koningin Wilhelmina“, Prinsengracht 1015.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen vorige vergadering.
3. Verslag Commissie tot het aazien der rekening 1931.
4. Verslag algemeene vergadering Utrecht.
5. Pauze.
6. Gezamenlijke determineering van planten.
7. Wat verder ter tafel komt.
8. Rondvraag en sluiting.

Nu de kring met de ingebruikneming der bibliotheek in 't bezit is gekomen van enkele beschrijvende boekwerken kan een aanvang worden gemaakt met de voorgenomen gezamenlijke determineering-oefeningen. Leden, die in hun verzameling planten hebben, waarvan de namen hier onbekend zijn en die deze leemte wenschen aan te vullen, kunnen de planten medebrengen ter vergadering.

Marco Polostraat 103.
Tel. 80422.

H. WITTE,
Secretaris.

Kring Enschede en Omstreken.

Verslag vergadering 7 Jan.

De talrijke aanwezigen leveren het bewijs, dat de Kring zich in een groote belangstelling mag verheugen. Ook anderen geven blijken van medeleven, zoo stelde Kring Groningen een kistje met stekken en jonge plantjes ter verdeling beschikbaar. De heer W. W. de Wolf te Enkhuizen zond eenige Grijsaard-cactussen, en de heer S. B. Zeverijm te Hilversum een collectie zaden van vetplanten. Aan allen hartelijk dank, want op deze wijze zal het gemakkelijker gaan nieuwe liefhebbers te vormen en den Kring uit te breiden.

JOH. J. TER HORST,

Leliestraat 110, Enschede.

Kring Friesland.

Leden onzer Vereeniging in Friesland woonachtig, die er iets voor gevoelen om te komen tot oprichting van een Kring Friesland, worden verzocht daarvan mededeeling te doen aan den heer G. C. M. Ballintijn te Harlingen, Stationsweg 4.

Wanneer de medewerking bevredigend blijkt te zijn, hopen wij binnen korten tijd met een meer omlijnd plan voor den dag te komen.

_____ G. D. D.

Kring „Het Gooi“.

Vrijdag 15 Januari 1932 vond de door het voorloopig bestuur vastgestelde 1ste maandelijksche vergadering van den kring plaats.

De voorloopig voorzitter de heer N. J. Peursum heet alle aanwezigen hartelijk welkom en deelt mede dat er 29 leden tot den kring zullen toetreden waarmede hij nu voorstelt de kring definitief op te richten. Alle aanwezigen gaan hiermede accoord, terwijl staande de vergadering zich nog een donateur en donatrice opgeven.

Bij de ingekomen stukken memoreert de voorzitter dat van de Firma Pette een volledig album benevens 48 chocolade-pastilles zijn ontvangen wat met applaus wordt ontvangen.

Bij de nu volgende bestuursverkiezing wordt voorgesteld het voorloopig bestuur, zooals gepubliceerd in het Januarinumner, bij acclamatie te benoemen waarmede de vergadering accoord gaat.

De heer N. J. Peursum wordt als voorzitter gekozen. Bij de behandeling der agenda der Jaarverg. ontspint zich een discussie over ons officieel orgaan „Succulenta“. De afgevaardigde wordt opgedragen op de Jaarverg. voor te stellen „Succulenta“ voor de pasbeginnende leden aantrekkelijker te maken door opname b.v. van een rubriek wat in elke maand moet geschieden.

Bij de rondvraag worden nog enkele zaken van huishoudelijken aard besproken waarna de voorzitter deze eerste kringvergadering sloot met een opwekking aan de leden om te trachten alle hun beste beentje voor te zetten voor de groei der vereeniging.

In de pauze werden een 18-tal planten vrijwillig door het bestuur en enkele leden afgestaan verloot, waarmede menigeen dankbaar naar huis terugkeerde.

P. H. LENSSELINK, *Secretaris*.

Klaaskampen 23, Laren (N.H).

Kring „Het Gooi“.

Vergadering op Vrijdag 12 Februari 's avonds 8.15 precies in het zaaltje der Openbare Leeszaal aan de Heerenstraat ingang Veerstraat te Hilversum.

Agenda:

1. Opening. 2. Notulen. 3. Ingekomen stukken. 4. Verslag afgevaardigde der Algemeene Vergadering. 5. Vaststelling Statuten en Huishoudelijk Reglement. 6. Bespreking ruilbeurs. 7. Rondvraag en sluiting.

Na afloop der vergadering zal er een ruilbeurs gehouden worden. 't Bestuur wekt de leden op hiervoor alle verschillende planten mede te nemen.

P. H. LENSSELINK, *Secretaris*.

Klaaskampen 23, Laren (N.H.).

Kring 's Gravenhage.

De vergadering van 16 Januari werd door den Voorzitter geopend met een korte toespraak gewijd aan het heengaan van den Heer Becht, waarin zijn groote verdienste voor „Succulenta" en in het bijzonder voor onzen kring geschetst werd.

Vele leden namen deel aan de bespreking van de agenda voor de Algemeene Ledenvergadering. Door afwezigheid, wegens ziekte, van Mej. van den Thoorn, werden de jaarverslagen uitgesteld tot de volgende vergadering.

De Heer de Smit vertoonde daarna zijn mooie lantaarnplaatjes, waarbij in 't bijzonder bewonderd werd de prachtige bloei van vele succulenten. Een hartelijk applaus sprak den dank uit der vergadering van het werk van den Heer de Smit, die een der eersten in ons land was die goede succulentenfoto's vervaardigde.

C. BOMMELJÉ.

Kring 's-Gravenhage.

Vergadering op Zaterdag 27 Februari 1932, des avonds 8 uur, in het gebouw Amicitia, Westeinde 15.

Agenda:

Opening. Notulen vorige vergadering. Verslag van de Algemeene Ledenvergadering.

Lezing met lichtbeelden door den Heer J. M. van den Houten over het onderwerp: „Iets over de erfelijkheid en bastaardeering, in het bijzonder bij onze succulenten“.

De leden worden opgewekt deze belangrijke bijeenkomst niet te verzuimen, de herinnering aan de vorige lezingen van den Heer van den Houten voor onzen kring, belooft ons ook nu een mooie avond over dit interessante doch weinig bekende onderwerp.

HET KRINGBESTUUR.

Kring Groningen en Omstreken.

Verslag gehouden vergadering op 12 Januari 1932 in 't Hotel „de Unie" te Groningen.

Deze vergadering, door omstandigheden niet zooals in Succulenta stond aangegeven in 't Victoria-Hotel, doch in het Hotel „de Unie" te Groningen, werd

te 8.15 uur door den Voorzitter geopend. Spr. memoreerde in zijn openingswoord in het kort nog even het verlopen jaar, het eerste Levensjaar van den Kring, welke het niet aan voorspoed heeft ontbroken; werd de Kring den 21 Februari 1931 opgericht met 19 leden, den 1 Januari 1932 telde hij 61 leden en 7 donateurs(trices). Voorts bracht de Voorzitter aan de milde schenkers der planten van heden avond een woord van dank en in het bijzonder den Heer en Mevrouw Klaassens voor de prachtige koek en taart met opschrift. Al het geschonkene moest ten bate van de kas worden verloot, aan welke verloting nog 2 prachtige bloeiende planten, door het Bestuur aangekocht, werden toegevoegd.

Voor rekening van den Kring was door bloemen en koffietafel zorg gedragen voor een eenigzins feestelijk karakter, terwijl de heer Klaassens voor rekening van den Kring een aantal gebakjes had aangemaakt in den vorm van cactussen, en Mevrouw Klaassens nog zorgde voor de noodige koek, welke op een Groninger-koffietafel niet mag ontbreken. Een woord van hulde aan het adres van den Heer en Mevrouw Klaassens is dus zeker op zijn plaats. De notulen en het jaarverslag Secretaris werden onder daverend applaus goedgekeurd evenals het verslag Penningmeesteresse, aan welke beide de Voorzitter dan ook een woord van dank uitsprak en den wensch uitte, dat zij nog vele jaren met genoeg hun werk voor den Kring mochten verrichten. De lezing met lantaarnplaatjes, zoowel als het in het Groningsch dialect door den Voorzitter opgemaakte gedicht, behelzende al het wel en wee vanaf de eerste stappen tot oprichting tot 1 Januari 1932 van den Kring, mochten ook een dankbaar applaus oogsten. Zoo was deze eerste vergadering van het tweede levensjaar van den Kring weer een echt gezelligen avond, jammer dat niet alle leden aanwezig waren. Te half twaalf werd de vergadering door den Voorzitter gesloten.

De Secretaris J. FOKKINGA.

Buiter Damsterdiep 98, Groningen.

Kring Groningen en Omstreken.

Vergadering op 9 Februari 1932 's avonds 8 uur in het „Victoria Hotel" te Groningen.

Agenda:

1. Opening. 2. Notulen. 3. Ingekomen stukken. 4. Verslag gehouden jaarvergadering te Utrecht door den Voorzitter. 5. Pauze, waarin Ruil en Verkoopbeurs. 6. Bespreking punt 3 Reglement van den Kring. 7. Bespreking aankoop zaden. 8. Rondvraag. 9. Sluiting.

De Secretaris J. FOKKINGA.

Kring Haarlem en Omstreken.

Zoo'n eerste vergadering in een nieuw aangevangen jaar bevat vanzelfsprekend een aantal programmapunten, die vrij dor schijnen doch nu eenmaal afgedaan moeten worden. Wij bedoelen daarmee bestuursverkiezing en jaarverslagen.

Vele leden schijnen er zoo over gedacht te hebben, de vergadering was tenminste zeer matig bezocht. Laten wij hopen, dat dit de eerste en laatste matig bezochte vergadering in 1932 zal zijn.

Alles verliep van een leien dakje. Het Bestuur werd in zijn geheel weer voor

een jaar ingehuurd. Rekening en verantwoording van den Penningmeester werden, onder dank voor het goede beheer, goedgekeurd.

Besloten werd in dezen zomer een tentoonstelling van vetplanten te Haarlem te organiseeren. Een tentoonstellingscommissie werd benoemd, waarin zitting namen Mevr. Schreuder, Mevr. Grullemans en de Heeren Cramer en v. Bosveld Deinsius, terwijl de overige bestuursleden, indien noodzakelijk, bij de voorbereidende werkzaamheden hun assistentie toezegden.

Met frisschen moed gaat onze Kring het nieuwe jaar in. Bij de rondvraag vestigde de Secretaris de aandacht der leden op het nieuwe werk „Mesembryanthema" door N. E. Brown, A. Fischer en Mej. M. C. Karsten. Zeer jammer vond spreker het, dat dit boek, waarnaar met ongeduld door alle liefhebbers en kweekers van hoogsucculente Mesems is uitgezien, door den zeer hoogen prijs voor velen onbereikbaar is. De leden spraken met den Secretaris hun spijt uit over deze onbereikbaarheid en meenden, dat een werk, alleen in de Hollandsche taal geschreven sneller zijn weg zou vinden en ongetwijfeld goedkooper zou zijn geweest.

Tot slot zij nog gemeld, dat de Heer Hoppenbrouwer, een onzer ijverigste leden, een paar prachtplanten ter beschikking had gesteld die ten bate van de kas werden verloot.

W. J. VAN ESSEN, *Secretaris*.

Kring Haarlem en Omstreken.

Vergadering op Vrijdag 19 Februari 1932, 's avonds 8 uur in Hotel Lion d'Or, Kruisweg, Haarlem.

Agenda:

1. Opening. 2. Ingekomen stukken. 3. Vragenbus, waarbij onderling plantentaalpraatje. 4. Verkoop van een beperkt aantal zaden van Cephalocereï en hoogsucculente mesems (deze laatsten zijn op voorstel van den Secretaris door het Bestuur aangekocht). Blijkt deze proef te voldoen dan zullen meerdere importzaden volgen. 5. Verkoop tegen kostprijs van eenige importplanten uit Z.-Afrika: Aloë, Anacampseros en Lithops. Ook deze import door den Secretaris is een proef. 6. Rondvraag en sluiting.

W. J. VAN ESSEN, *Secretaris*,

Bloemendaal (post Santpoort),

Joh. Verhulstweg 34.

MUTATIES LEDENLIJST.

ADRESWIJZIGINGEN.

M. J. Klawer, 's-Gravenhage, v/h. Akeleistraat 68, thans Vlierboomstraat 536.

Mej. M. C. Voet, 's-Gravenhage, v/h. Begoniastraat 223, thans Beeklaan 516.

A. Salverda, Groningen, v/h. H. Coleniusstraat 27, thans Petrus Campersingel 239.

Mej. I. Mees, Hilversum, Gnoelaan 1, verhuisd naar winteradres: Rotterdam, Parklaan 16.

- J. Overman v/h. Rotterdam, Burgem. Meineszlaan 90a, thans Overschie, Kerkstraat 71.
 Mej. H. E. v/d. Dries, Schiebroek v/h. Schoolstraat 4, thans Adrianalaan 352.
 Martin Kater, Venlo. v/h. Straalscheweg, thans Langstraat 31.

NIEUWE LEDEN.

- Th. L. Driemel, Amsterdam O., Pres. Steynplantsoen 611.
 Mej. M. Rincker, Amsterdam O., Pascalstraat *2boven*.
 H. L. Schiernecker, Amsterdam O., Kastanjeplein 13.
 Mevr. A. Weckel, Amsterdam W., Nic. Witsenkade 6.
 Mevr. L. Winter-Loeb, Amsterdam Z., Grevelingenstraat *28huis*.
 Jac. Boot, Bergen op Zoom, Wouwscheweg 13.
 C. Snel, Eemnes, Wakkerendijk 36.
 Mej. S. J. van Nooten, 's-Gravenhage, Tasmanstraat 188.
 J. van Rheenen, 's-Gravenhage, Chasséstraat 7.
 G. H. van der Molen, Groningen, Ernst Casimirlaan 49.
 J. Swaving, Groningen, Wassenbergstraat 10a.
 Mevr. H. Reyntjes-Twerda, Helmond.
 C. D. Balk, Hengelo (Ov.), Breedemarscheweg 250.
 W. P. Jacobs. Hilversum, Oude Loosdrechtsche weg 34.
 Mevr. A. M. Zeverijn, Hilversum, Loosdrechtsche weg 106.
 Mej. F. A. Melchior, Hoorn, Ged. Turfhaven 60.
 S. Tulner, Huizum bij Leeuwarden, Bosboomstraat 26.
 C. H. Mulder, Maartensdijk, Tolakkerweg 17.
 J. G. H. Leyding, Nijmegen, Groenestraat 126.
 Ant. Burgers, Oostvoorne, Dorpstraat.
 Mej. M. v/d. Burg, Rotterdam, Schietbaanstraat 5a.
 F. H. Heijkoop, Rotterdam N., Zwartjanstraat 124 A.
 F. A. J. Poiesz, Rotterdam, Bergschelaan 96.
 Mej. B. G. Slooff, Rotterdam, Bergschelaan 200.
 Chr. Versteeg, Rotterdam West, Willem Beukelszstraat 124 D.
 J. D. v. d. Eijnde, Santpoort-Station, Duinlustparkweg 56.
 C. J. de Clerk, Utrecht, Damstraat 21.
 P. van der Rijst, Utrecht, Morelstraat 55.
 Mevr. H. Tisser-van Rooyen, Utrecht, Nieuwegracht 75.
 Mevr. Dr. N. Gerlach, Voorburg „De Schouw“, Park Vronesteyn.

Buitenland.

- Madame Lefebvre-Giron, 68 rue de la Source, Brussel (België).

RECTIFICATIE.

- M. Goldsmid, Laren (N.-H.) Naarderstraat 16, in pl. van Noorderstraat.

BIBLIOTHEEK.

Adres: Chr. de Ringh, van Ostadelaan 23, Hilversum.